

Sygn. akt II Cz 97/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Barbara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powoda E. B. na zarządzenie przewodniczącego Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 16 listopada 2012, sygn. akt VIII C 490/12 w przedmiocie zwrotu pozwu w sprawie

przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Wałbrzychu

o zapłatę 80.000000 zł

postanawia:

I. oddalić zażalenie;

II. przyznać adwokatowi S. K. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wałbrzychu kwotę 2.214 zł (w tym podatek VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem przewodniczący Sądu Rejonowego w Wałbrzychu zwrócił pozew E. B. o zapłatę 80.000000 zł. wskazując, że powód w zakreślonym terminie nie uzupełnił braków formalnych pozwu przez oznaczenie żądania pozwu i z jakiego tytułu oraz oznaczenie pozwanej i jej siedziby a termin do jego uzupełnienia upłynął bezskutecznie.

W zażaleniu na to postanowienie powód zarzucił mu:

- naruszenie przepisów postępowania, a to przepisu art. 233 § 1 kpc poprzez dowolną a więc nieopartą w zebranych materiale dowodowym i sprzeczną z zasadami prawidłowego rozumowania ocenę, iż pozew z dnia 14 lutego 2012 r. (wniesiony w dniu 13 lutego 2012 r.) nie zawiera dokładnie określonego żądania, co winno skutkować zwrotem tak sformułowanego pozwu, podczas gdy treść żądania zawartego w pozwie jednoznacznie wskazuje na zakres żądania powoda, w tym w szczególności zapłatę wskazanej w pozwie kwoty a także inne żądania.

- naruszenie przepisu postępowania, a to przepisów art. 130§ 1 i 2 kpc. w zw. z art. 187 § 1 kpc poprzez zwrot pozwu w sprawie, podczas gdy w niniejszej sprawie brak było podstaw do zwrotu pozwu ze względu na zachowanie warunków formalnych pozwu z dnia 14 lutego 2012 r., co przemawia za ustaleniem, iż pozew winien otrzymać prawidłowy bieg poprzez merytoryczne jego rozpoznanie. Wskazując na powyższe zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia w całości.

Zażalenie nie jest zasadne i podlegało oddaleniu.

Stosownie do przepisu art. 187 § 1 k.p.c. pozew oprócz wymogów przewidzianych w art. 126 § 1 i 2 kpc dla wszystkich pism procesowych powinien nadto zawierać dokładnie określone żądania, a w sprawach o prawa majątkowe także oznaczenie wartości przedmiotu sporu, chyba, że przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna oraz przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, a w miarę potrzeby uzasadniających również właściwość sądu.

W przypadku gdy pozew powyższych wymogów nie spełnia, przewodniczący wzywa stronę powodową do uzupełnienia braków formalnych pozwu jeśli braki są tego rodzaju, że sprawie nie można nadać prawidłowego biegu pod rygorem zwrotu pozwu (art. 130 § 2 kpc).

Nie ma racji skarżący, że wniesiony przez niego pozew z 14 lutego 2012r. odpowiadał warunkom formalnym określonym w powyższych przepisach i można mu było nadać dalszy bieg. Sąd przewodniczący Sądu słusznie wezwał go do uzupełnienia braków formalnych przez dokładne określenie żądania (z jakiego tytułu domaga się zapłaty) oraz przytoczenie okoliczności faktycznych (sprecyzowanie treści pozwu).

O ile powód wskazał stronę pozwaną i jej siedzibę a także określił kwotę jakiej żąda od pozwanej, to pozostałych braków nie uzupełnił w zakreślonym terminie, pomimo, że był już wówczas reprezentowany przez adwokata ustanowionego dla niego z urzędu.

Pełnomocnik ten ograniczył się jedynie do złożenia pisma przygotowawczego z 13 listopada 2012r. w którym w całości podtrzymał żądanie pozwu sformułowane przez powoda w sprawie, zaś powód w piśmie z 8 listopada 2012r. „w całości podtrzymał pozew” a 14 listopada 2012r. złożył pismo zatytułowane „pozew”, w którym wskazał, że wnosi jak w sprawie VIII C 490/12 i II Cz 540/12.

Powyższe nie stanowi prawidłowego uzupełnienia braków formalnych pozwu, co uniemożliwia nadanie sprawie dalszego biegu.

Tym samym istniały podstawy do zwrotu pozwu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy oddalił zażalenie z mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 kpc i art. 398 kpc.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie § 19 w zw. z § 13 ust. 2 pkt 1 § 6 pkt 7 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1348 ze zm.).